

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Soltan Dumitru Alexei, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 25.05.2017 – 06.06.2017;*
2. *Instanța de apel: 10.07.2017 – 20.09.2017;*
3. *Instanța de recurs: 28.11.2017 – 07.02.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 06 iunie 2017, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Soltan Dumitru Alexei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal la 7 (șapte) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că Soltan Dumitru Alexei, la 03 ianuarie 2017 aproximativ la ora 20.00, aflându-se la domiciliul lui Gonciar Nina Filip în XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, pe fundalul unui conflict apărut spontan, acționând cu intenție directă, în scopul omorului lui Gonciar Nina, având la dispoziție un cuțit de bucătărie, i-a aplicat acesteia o lovitură în regiunea gâtului în partea stângă la nivelul mușchiului stemocleidomastoidian, cauzând victimei, Gonciar Nina, leziuni corporale sub formă de plagă tăiată a gâtului cu secționarea completă a arterei carotide comune stângi, a venelor jugulare externe și interne din partea stângă soldate cu hemoragie externă acută, secționarea nervului vag stâng, cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, cu revărsate sanguine în mușchii temporali, plăgi contuze pe cap, față, torace și membre, echimoze pe cap, față și membre, care potrivit concluziilor raportului de expertiză

medico-legală nr.02 din 04 februarie 2017 se califică drept vătămare gravă și în rezultatul căroră Goncear Nina a decedat la fața locului.

Acțiunile inculpatului Soltan Dumitru Alexei au fost încadrate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal după indicii calificativi: „*Omorul intenționat al unei persoane*”.

3. Prin încheierea interlocutorie a Judecătorei Orhei, sediul Rezina din data de 06 iunie 2017, a fost dispusă aducerea la cunoștință a Procurorului General despre abaterile admise în privința inculpatului Soltan Dumitru Alexei, de către organul de urmărire penală în cadrul urmăririi penale și anume încălcările prevederilor art. 259 alin. (2), art. 230 alin. (2), art. 261 alin. (3) Cod de procedură penală.

4. Pentru a pronunța încheierea interlocutorie instanța de fond a stabilit că urmărirea penală a fost începută la data de 03 ianuarie 2017, tot atunci fiind fixat și termenul de urmărire penală. Ulterior, termenul urmăririi penale a fost prelungit până la data de 03 aprilie 2017.

Prin ordonanța procurorului Zgardan Ghenadie din 03 aprilie 2017, termenul urmăririi penale a fost prelungit tot până la data de 03 aprilie 2017. În lipsa unui proces - verbal de corectare a erorilor, se consideră că termenul urmăririi penale este 03 aprilie 2017.

La materialele cauzei penale a fost atașat un proiect de ordonanță de prelungire a termenului urmăririi penale datat cu 03 mai 2017, prin care se urmărea prelungirea termenului urmăririi penale până la 03.06.2017. Acest proiect de ordonanță este însă doar proiect, deoarece nu este semnat de procuror.

În același timp, după data de 13.04.2017, (termen legal al urmăririi penale) de către procuror au fost efectuate mai multe acțiuni de urmărire penală, inclusiv punerea sub învinuire, audierea învinuitului, comunicarea rapoartelor de expertiză, prelungirea termenului arestării preventive a învinuitului, prezentarea materialelor părților și întocmirea rechizitoriului. Astfel, instanța de fond a considerat că conducătorul urmăririi penale a încălcat prevederile art.259 alin. (2), art.230 alin. (2) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de judecată a mai stabilit că toate actele procesuale efectuate cu participarea învinuitului, la rubrica semnăturii acestuia nu conțin semnătura sa, ci un simbol cruciform, semn folosit de analfabeți în loc de semnătură, așa dar, în opinia instanței, organul de urmărire penală a încălcat prevederile art.261 alin.(3) Cod de procedură penală.

5. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscut vinovat inculpatul Soltan Dumitru Alexei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal și stabilită pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip închis. Totodată, acuzatorul de stat a mai solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu executarea acțiunilor procesuale în cauza penală în sumă de 13 786,42 lei.

În motivarea apelului a invocat blândețea pedepsei, având în vedere că fapta comisă de inculpat se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave, făptuitorul își dădea seama de acțiunile sale infracționale, a prevăzut și în mod conștient, a urmărit

producerea decesului victimei, infracțiunea săvârșită este de o rezonanță sporită pentru societate.

Apelantul a indicat că la adoptarea sentinței, instanța de fond nu s-a pronunțat asupra cheltuielilor de judecată suportate la efectuarea acțiunilor procesuale, solicitate de către acuzatorul de stat în cadrul dezbaterilor judiciare și anume asupra încasării sumei de 13 786, 42 lei în contul statului de la inculpat. Cheltuielile judiciare constau anume în: costul filelor din dosar - 25, 86 lei, imprimarea textului -39, 80 lei, copertă pentru dosar - 3, 50 lei, acordarea asistenței judiciare de stat - 200 lei, expertiza judiciară - 13 411 lei, combustibil - 106, 25 lei.

De asemenea, procurorul a declarat apel și împotriva încheierii interlocutorii din 06 iunie 2017, solicitând casarea acesteia, invocând că nu au fost comise abaterile expuse de instanța de fond în încheierea adoptată, și în acest sens a menționat că, neindicarea termenului de urmărire penală nu echivalează cu nulitatea absolută, excluzând din proces ca probe actele procesuale importante în cauză, astfel, ele nu pot fi excluse și în cazul respectiv. Mai mult ca atât, partea apărării nu a invocat încălcarea dreptului la apărare nici la faza de terminare a urmăririi penale, nici în instanța de fond, considerând că nu a avut loc o asemenea încălcare.

Referitor la actele procesuale semnate de inculpat pretinse de instanța de judecată printr-un simbol cruciform, în acest sens, procurorul a indicat că inculpatul nu a refuzat să semneze actele procesuale, acest fapt fiind confirmat de organul de mărire penală, de apărătorul său, ulterior și de procuror. Tot așa semnătură inculpatul a aplicat-o și în instanța de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017 a fost admis apelul declarat, casată sentința parțial, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care cheltuielile judiciare în mărime de 13 786 (treisprezece mii șapte sute optzeci și șase) lei 42 bani, au fost trecute în contul statului, totodată a fost casată integral încheierea interlocutorie din 06 iunie 2017 pronunțată de către prima instanță.

În rest, hotărârea atacată a fost menținută fără modificări.

7. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Soltan Dumitru Alexei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel, ținând cont de faptul că, cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a verificat legalitatea sentinței atacate sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, prin cererea din 31 mai 2017 a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscând săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea de noi probe (f. d. 94), iar instanța de fond prin încheierea protocolară (f. d. 214-216) a dispus

examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza art. 364/1 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a constatat că, deși, cererea din 31 mai 2017 nu este semnată personal de către inculpatul Soltan Dumitru Alexei, pe motivul imposibilității semnării de către acesta, deoarece este necărturar, și notificând prevederile art. 261 alin.(3) Cod de procedura penală, a reținut că, cererea indicată supra a fost confirmată de Cotovschi Vera, care activează în calitate de psiholog în cadrul Judecătorei Orhei, sediul Rezina, contrasemnată de avocatul Banu Tudor, care apară interesele și drepturile inculpatului Soltan Dumitru Alexei, care de altfel a și confirmat imposibilitatea de către inculpat de a semna actele, deoarece este necărturar, lucru susținut și de către inculpat.

Din considerentele expuse supra, instanța de apel a conchis că sub aspect procedural în speță a fost respectată de către prima instanță procedura simplificată a judecării cauzei penale, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

7.1. Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea pedepsei stabilite, a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, respectând prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care potrivit articolului 16 alin. (4) Cod penal se clasifică ca infracțiune deosebit de gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost tras la răspundere penală, a fost educat timp de 6 ani la școală internat din or. Rezina, la medicul narcolog și psihiatru nu se află, nu are loc permanent de trai, nu are persoane la întreținere și nu este angajat în câmpul muncii, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, care nu au fost stabilite, de atitudinea acestuia față de cele săvârșite, totodată, ținând cont și de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane.

7.2. Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a interveni în sentința primei instanțe în partea ce ține de cheltuielile judiciare, or, în acest context a reținut că în cadrul dezbaterilor judecătorești în prima instanță, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului Soltan Dumitru Alexei cheltuielile de judecată în suma totală de 13 786, 42 lei, asupra căruia instanța de judecată nu s-a expus în hotărârea adoptată.

Așa dar, în acest sens, instanța de apel a notificat prevederile art. art. 221 alin. (4), art. 143 alin. (1), alin. (2) Cod de procedură penală și a conchis ca fiind neîntemeiată cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate la efectuarea acțiunilor procesuale, și nu pot fi puse pe seama inculpatului Soltan Dumitru Alexei, în situația în care, legea procesual penală, indică expres și clar că pentru constatarea cauzei decedului, cheltuielile sunt suportate de către stat, considerent care impune clar soluția de a trece în contul statului aceste cheltuieli.

Totodată, art.227 Cod de procedură penală prevede clar și evident care anume cheltuieli urmează a fi puse pe seama inculpatului, însă la această categorie nu se includ cheltuielile pentru costul filelor din dosar în sumă de 25, 86 lei, imprimarea textului în sumă de 39, 80 lei, copertă pentru dosar în sumă de 3, 50 lei, acordarea asistenței

judiciare de stat în sumă de 200 lei, expertizele judiciare în sumă de 13 411 lei, și combustibil în sumă de 106,25 lei, de vreme ce aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc, efectuează și conduc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentar suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecării cauzei.

Sub aspectul expus, instanța de apel a subliniat că acțiunile procesual penale urmează a fi efectuate în strictă conformitate cu Codul de procedură penală, iar cheltuielile pentru aceste acțiuni strict necesare, sunt suportate de către organul de urmărire penală, care și are atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, însă aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, iar cheltuielile pentru file de hârtie, pentru efectuarea expertizelor etc., sunt evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii, dar și nemijlocit pentru procesul de acumulare a probatoriului.

În situația descrisă, instanța de apel a reținut că cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în cazul nemijlocit nu sunt unele de natura de a impune cheltuieli neprogramate și neincluse în cheltuielile evidente și suportate anume de către stat, motiv pentru care cheltuielile judiciare solicitate de către procuror în sumă totală de 13 786,42 lei, au fost trecute la cheltuielile de stat.

7.3. Referitor la apelul declarat împotriva încheierii interlocutorii, instanța de apel a considerat că încălcările indicate în aceasta nu sunt de natura de a afecta drepturile, libertățile și interesele legitime ale inculpatului Soltan Dumitru Alexei, reieșind din faptul că acestea nu afectează legalitatea și corectitudinea procesului penal desfășurat.

Sub aspectul dat instanța de apel a notificat prevederile art. 52 alin. (1), pct. 7), art. 251 Cod de procedură penală și a reținut, că eroarea comisă de către procuror în ordonanța din 03 aprilie 2017, precum că termenul urmăririi penale se prelungește până la data de 03 aprilie 2017, nu poate constitui altceva decât o eroare materială admisă de către procuror și care nu a fost corectată la timp, mai mult ca atât, că la materialele cauzei (f. d. 159), este anexat demersul ofițerului de urmărire penală, Dumitru Cobîlean, privind prelungirea termenului urmăririi penale, până la data de 03 mai 2017.

În situația dată, instanța de apel a notat că instanța de fond, pripit a conchis că asupra acestui fapt urmează a fi emisă încheierea interlocutorie, având în vedere că aceasta omisiune a procurorului, se datorează unei erori materiale și nicidecum unei acțiuni directe manifestate prin încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil.

Totodată, instanța de apel a menționat că în cazul constatării erorii vizate, instanța de fond urma să constate nulitatea actelor și acțiunilor procurorului de continuare emise ordonanței de prelungire a termenului urmăririi penale, după data de 03 aprilie 2017 și anume punerea sub îndoială, audierea învinuitului, comunicarea rapoartelor de expertiză, prelungirea termenului arestării preventive a învinuitului, prezentarea materialelor părților și întocmirea rechizitoriului, însă instanța a examinat cauza penală în fond și cu atât mai mult a admis cererea inculpatului privind judecarea cauzei

penale în procedură simplificată în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală.

În viziunea instanței de apel nu constituie o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil nici faptul că toate actele procesuale efectuate cu participarea învinuitului, la rubrica semnăturii acestuia nu conțin semnătura sa, ci un simbol cruciform, semn folosit de analfabeți în loc de semnătură, or, în cazul de față s-au respectat pe deplin cerințele art. 261 alin.(3) Cod de procedura penală, care indică că *„dacă persoana care a participat la efectuarea acțiunii de urmărire penală nu poate semna procesul-verbal din cauza vreunui defect fizic, cel care întocmește procesul-verbal cheamă o persoană străină care, cu consimțământul celui care nu poate semna, certifică cu semnătura sa exactitatea conținutului procesului-verbal”*.

În speță, s-a adeverit atât pe parcursul urmăririi penale, cât și pe parcursul cercetării judecătorești, că inculpatul Soltan Dumitru Alexei este analfabet, nu poate scrie și nici nu poate citi, astfel că la efectuarea acțiunilor procesuale, inculpatul a fost asistat de către avocatul Banu Tudor, care a confirmat acest fapt și a explicat inculpatului conținutul acestor acte, dar și urmările semnării acestora.

Mai mult ca atât, instanța de apel a subliniat că nu este clară concluzia privind această pretinsă încălcare comisă de către procuror, invocată de către prima instanță în încheierea interlocutorie, în situația în care însuși instanța de judecată a admis cererea scrisă de către o altă persoană din numele inculpatului Soltan Dumitru Alexei privind examinarea cauzei în procedură simplificată, conform rigorilor art. 364/1 Cod de procedură penală, cerere care, de asemenea, a fost autentificată de către avocatul Banu Tudor, care i-a explicat inculpatului consecințele și urmările acestei cereri, iar inculpatul și-a exprimat acordul verbal de a depune o asemenea cerere, acord care la rândul său a fost confirmat și prin semnătura lui Cotovschi Vera, care activează în calitate de psiholog în cadrul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Rezumând totalitatea acestor împrejurări, instanța de apel a considerat că prima instanță pripit a ajuns la concluzia privind emiterea unei încheieri interlocutorii, având în vedere că încălcările pretinse a fi admise, nu sunt de natura de a afecta drepturile, libertățile și interesele legitime ale inculpatului Soltan Dumitru Alexei, care nici nu a declarat apel, exprimându-și acordul cu întregul proces penal, cercetarea judecătorească, cât și cu pedeapsa penală aplicată.

8. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 18 octombrie 2017, este atacată, la 16 noiembrie 2017, cu recurs ordinar de procuror, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și pct.10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, solicită casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de pedeapsa aplicată și de cheltuielile judiciare.*

În motivarea recursului invocă aplicarea pedepsei contrar prevederilor legale, deoarece instanța de apel nu a ținut cont de legea materială, cât și de legislația procesual – penală în vigoare, fără a constata situația de fapt și de drept, astfel fiind pronunțată o soluție eronată.

De asemenea, consideră, că este neîntemeiată soluția adoptată de instanța de apel și în privința cheltuielilor judiciare, care, în opinia recurentului, urmau a fi încasate din contul inculpatului în beneficiul statului potrivit art. 227-229 Cod de procedură penală, menționând că, alin. (1) art.229 Cod de procedură penală stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, iar instanța contrar prevederilor art.385 alin. (1) pct. 14), art. 397 pct.5) Cod de procedură penală, nu a dispus acest fapt, astfel că, soluția instanțelor judecătorești de a respinge încasarea acestor cheltuieli este ilegală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că sunt nefondate alegațiile acuzatorului de stat privind menținerea de către instanța de apel a hotărârii primei instanțe în ce privește stabilirea pedepsei inculpatului Soltan Dumitru, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 7, 7.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs atrage atenția, că acuzatorul de stat nici nu și-a motivat argumentat în ce constă dezacordul său cu soluția instanței de apel referitor la pedeapsa aplicată inculpatului.

De asemenea, Colegiul penal consideră că sunt nefondate și argumentele procurorului asupra soluției adoptate de instanța de apel referitor la trecerea cheltuielilor judiciare în sumă de 13 786 lei 42 bani în contul statului, or, în opinia recurentului, acestea urmau a fi încasate din contul inculpatului în beneficiul statului.

În acest sens, Colegiul penal atestă că, instanța de apel și-a motivat soluția prin prisma art. 143, 227 Cod de procedură penală, indicând că: *„Norma precitată supra prevede clar și evident care anume cheltuieli urmează a fi puse pe seama inculpatului, însă la această categorie nu se includ cheltuielile pentru costul filelor din dosar în sumă de 25, 86 lei, imprimarea textului în sumă de 39, 80 lei, copertă pentru dosar în sumă de 3, 50 lei, acordarea asistenței judiciare de stat în sumă de 200 lei, expertizele judiciare în sumă de 13 411 lei, și combustibil în sumă de 106,25 lei, de vreme ce aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc, efectuează și conduc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentar suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecării cauzei.”* (f.d.40, vol. II).

Totodată, instanța de recurs reține, că nici prevederile art. 229 Cod de procedură penală, la care se referă procurorul în recurs, nu sunt aplicabile și în acest sens se

atrage atenția asupra faptului că, potrivit alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar alin. (2) al normei indicate supra, statuează că, instanța de judecată **poate** obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare.

Astfel, Colegiul penal conchide că, soluția instanței de apel referitor la cheltuielile judiciare este corectă și legală, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și a considerat necesar de a interveni în sentința primei instanțe în partea ce ține de cheltuielile judiciare, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra acestor motive invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 7.2. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Soltan Dumitru Alexei**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **07 martie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie